

efter sin Hensigt, saa maa jeg sige, at hvis man dermed har ment, at Afgiften skulde staa i et saadant Forhold til den økonomiske Tilstand, at den ikke ødelagde Forbruget, men at Forbruget nogenlunde kunde holdes og Finansministeren faa de Penge i Statskassen, som han tilstræber efter dette Lovforslag, da er det min Overbevisning, at en Tillægsafgift som den her foreslaaede er alt for abnormt høj og ikke paa nogen Maade svarer til de økonomiske Forhold i Befolkningen. Medens det Parti, jeg tilhører, kan erkende, at en indirekte Beskatning af Varer, som har Karakteren af Luksus, er en tvingende Nødvendighed under de nuværende Forhold, vil vi ikke erkende, at en saadan Beskatning bør være saa stor, at den ødelægger Forbruget, og det tror jeg vil blive Resultatet af dette Forslag. Der vil ske en Omlægning, saaledes som jeg pegede paa ved første Behandling, man vil glide over til billige Vinsorter, og Nedsættelsen vil vise sig ikke at være stor nok. Beskatningen formener jeg maa være lempelig, uden at jeg dog tænker paa, at Nedgangen i Tillægsafgiften skulde være saa stor, at den, for at bruge et kendt Udtryk fra denne Sal, kunde ødelægge den Bedring i Ædruelighedstilstanden, som har været en Følge af Restriktionerne, en Bedring, som jeg mener i væsentlig Grad skyldes den høje Beskatning. Vi mener altsaa, at Ændringsforslaget vel gaar i den rigtige Retning, men ikke giver en tilstrækkelig stor Nedgang, og naar vi stemmer derfor, er det altsaa ingenlunde, fordi vi mener, at Afgiften er kommet langt nok ned, men fordi det, som sagt, gaar i den rigtige Retning. Det er vor Overbevisning, at det før eller senere — og jeg tror ikke, det vil være saa forfærdelig længe — vil vise sig, at det var os, der saa rigtigt paa dette Forhold, og at dette høje Ting bliver nødsaget til at tage Tillægsafgiftens Størrelse op til fornyet Overvejelse og gaa til en ny Nedsættelse.

Rode: Jeg ønsker kort at motivere, hvorfor jeg deltager i Flertallets Indstilling om at sætte Afgiften til 15 Kr. Medens der i en Del af Pressen, navnlig enkelte Blade, som særlig er knyttet til Spiritusindustrien, er ført en meget heftig Agitation for at komme bort fra den nuværende Spiritusordning, er det bemærkelsesværdigt, at denne Agitation slet ingen Genlyd har givet i Udvalget. Det er bemærkelsesværdigt, men det er ogsaa forstaaeligt. Den ærede Ordfører for Mindretallet Hr. Søgaard nævnte, at før Spiritusrestriktionerne blev der her i Landet forbrugt ca. 30 Milli-

oner Flasker Brændevin, hvilket efter det daværende Befolkningstal vilde svare til 10 Flasker pr. Individ. Naar man nu erindrer, at Børn og Kvinder ikke deltog i dette Forbrug, i alt Fald ikke i synderlig Grad, og at ogsaa mange Mænd afholdt sig fra det, vil man forstaa, hvad dette Forbrug betød for den Del af Befolkningen, der var brændevinsdrikkende. Man vil forstaa, til hvilken fuldkommen uhyggelig Højde Brændevinsdrikkningen var steget, og at den i Virkeligheden repræsenterede en social Ulykke her i Landet.

Krigens mange forskellige Forhold, Nødvendigheden af at spare paa Raastoffer og paa Brændsel, var den første Aarsag til Spiritusrestriktionerne, og den Spritordning, som bestod ved Krigens Slutning, havde da nedsat Forbruget til ca. 3 600 000 Flasker om Aaret, det vil sige, den havde sat det ned til $\frac{1}{7}$ eller $\frac{1}{8}$ af det tidligere. Med det nuværende Folketal vil det sige, at Maksimumsforbruget er ca. 1 Flaske pr. Individ. Altsaa fra 10 Flasker pr. Individ til 1 Flaske er den Vej, Restriktionerne betegner. Den nuværende Spiritusordning bestaar af en Koncentration af Industrien, dennes Indordning under Statskontrol, ogsaa med Hensyn til dens Udbytte, og endelig en bestemt Begrænsning af dens Produktionsmængde, Antallet af Flasker, den maa udlevere, og dertil er naturligt knyttet en Begrænsning af det Kvantum udenlandsk Spiritus af samme Art, der maa indføres, og som af handelspolitiske Grunde er sat lig med det Kvantum, der indføres for Krigens, og som jo kun er en ringe Del af det samlede Kvantum, navnlig var en ringe Del af det samlede Kvantum, som forbruges da.

Mod denne Ordningens Opretholdelse har der ingen Udtalelser lydt i Udvalget, og da den højtærede Finansminister ud fra finansielle Betragtninger mente at kunne tiltræde Forslaget om Skatteændringen, udtalte han ogsaa med Bestemthed, at han ikke for Tiden ønskede nogen Ændring i den bestaaende Spiritusordning. Forinden Spørgsmaalet blev afgjort i Udvalget, ønskede Udvalget at høre Udtalelser fra det af Indenrigsministeriet nedsatte raadgivende Udvalg, den sidste Rest af Den overordentlige Kommission, som bestaar af 4 Medlemmer, repræsenterende alle Partier her i Rigsdagen, og nu raader Indenrigsministeren vedrørende de tiloversblevne af Krigstidens Foranstaltninger, af hvilke Sprit- og Ølrestriktionerne er de eneste af nogen virkelig Betydning. Udvalget ønskede at høre dette Udvalg, fordi ingen bedre end det vilde være i Stand til at give Oplysninger om Restrik-